

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219247
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117219247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačejca, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, adresa sídla Žilina, Hodžova 11, proti žalovanej: R. W., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu N., U. Z. XXX/X, o 1.361,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 26. októbra 2018 č.k. 40Csp/25/2017-216 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. a III. p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 450,32 eur, úrok 88,67 eur, ročný úrok vo výške 19,90% zo sumy 450,32 eur od 1.9.2015 do zaplataenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, od právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok I.) a v ostatnej časti žalobu zamietol (výrok II.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané, že žalovaná ako spotrebiteľ s klientskym číslom 152434 uzavrela so žalobcom ako dodávateľom dňa 5.2.2013 Zmluvu č. 1524348002 o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb - zmluvu o zriadení osobného účtu, s dojednaním si platobnej karty Maestro - medzinárodná, elektronického bankovníctva so žiadosťou o špecifikáciu služby SMS notifikácia, na dobu neurčitú. V článku II. bod 5. je uvedené, že zánik platnosti a účinnosti zmluvy, ani príslušných zmlúv sa nedotýka povinnosti majiteľa účtu vysporiadať všetky svoje záväzky voči Prima banke, ktoré vznikli zo Zmluvy, z príslušných zmlúv alebo v súvislosti s nimi. Podľa článku IV. bod 2. za poskytovanie produktov/služieb je Prima banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení (ďalej len „sadzobník“) a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v Prima banke. Majiteľ účtu vyhlasuje, že pred podpisom Zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s príslušnou zmluvou a so sadzobníkom.

1.2.2 Zo Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko a.s. okrem iného vyplýva, že podľa článku III Účty a vkladné knižky, písmeno T Povolené prečerpanie na účte - občania - Banka je oprávnená zriadiť klientovi Povolené prečerpanie na účte (ďalej len: „PP“) po splnení podmienok stanovených bankou, ktoré sú najmä vek klienta 18 až 65 rokov, kreditné obraty na účte klienta, pravidelnosť ich realizovania, a dobrá platobná disciplína klienta a to v rámci maximálnej výšky limitu povoleného prečerpania na účte stanovenej bankou (ďalej len: "limit PP"). PP môže banka zriadiť na účte klienta v banke (ďalej len: "účet") na základe uzatvorenia zmluvy o PP na účte s klientom (ďalej len

„zmluva“) v súlade s podmienkami uvedenými v tejto časti článku III VOP. Klient nemá právny nárok na zriadenie PP. Podľa bodu 5, 6 písmena T, úroky sa vypočítavajú len zo sumy čerpaných prostriedkov a za dobu ich skutočného čerpania, pokiaľ v tejto časti článku III. VOP nie je uvedené inak. Banka inkasuje úroky z účtu, na ktorom bol limit PP povolený vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, pričom úroky sa stávajú súčasťou sumy čerpaných peňažných prostriedkov. Úroková sadzba je variabilná a jej výška je závislá od refinančných nákladov, úverovej politiky banky, zmeny právnych predpisov a od vývoja na medzibankovom trhu. Úroková sadzba je zverejnená v obchodných priestoroch banky a na internetových stránkach banky. Banka má právo zmeniť úrokovú sadzbu, a to kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu. Banka sa zaväzuje klienta o zmene úrokovej sadzby písomne informovať vo výpise z osobného účtu, a to najmenej 15 dní pred jej účinnosťou. Pokiaľ klient s novou úrokovou sadzbou nesúhlasí, je povinný o tejto skutočnosti okamžite písomne informovať banku; toto oznámenie je považované za výpoveď zmluvy a čerpané peňažné prostriedky sa stávajú predčasne splatnými jeho doručením. Pokiaľ banka najneskôr do dňa účinnosti zmeny úrokovej sadzby neobdrží od klienta písomný nesúhlas s jej zmenou, platí, že klient súhlasí s novou výškou úrokovej sadzby.

1.2.3 Podľa sadzobníka poplatkov I. časť - Občania, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu pri všetkých bežných a vkladových účtoch je 28,00%.

1.2.4 Posledná kreditná operácia na účte žalovanej bola podľa výpisov z tohto účtu vykonaná v období 1.10.2014-31.10.2014 v sume 60,03 eur, s debetným zostatkom 450,32 eur (v súdnom spise na č. l. 174). V poznámke výpisu z účtu je následne uvedené, že výška limitu povoleného prečerpania platná od 7.7.2014 je 760 eur. Vo výpise za mesiace 11/2014 až 9/2015 sú uvedené debetné položky: kapitalizovaný úrok pri úrokovej sadzbe 19,90% pri každom mesiaci, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eur, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou 5 eur, so zachovaním limitu povoleného prečerpania do výšky 760 eur. Vo výpise za mesiac 9/2015 (v súdnom spise na č. l. 162) sú uvedené nasledujúce debetné položky: upomienka - prečerpanie účtu 15 eur, následne kapitalizovaný úrok vo výške 14,78 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eur, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou 5 eur s oznámením v poznámke, že výška limitu povoleného prečerpania platná od 2.9.2015 je 0 eur.

1.2.5 Dňa 31.3.2014 uzavrela žalovaná so žalobcom Zmluvu o povolenom prečerpaní na základe ktorej žalobca zriadil žalovanej Povolené prečerpanie do výšky limitu 300 eur na účte číslo 1524348002/5600, variabilná úroková sadzba je 19,90% p. a. V bode 2. zmluvy sa uvádza, že klient sa výrazne upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP; Prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5% p. a. z prekročenej časti limitu PP a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie.

1.2.6 Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si je vedomá, že toto všetko spravila. Splácala ale ďalšie tri exekúcie. Má doklady, že ich k určitému dátumu splatila. Ďalšiu exekúciu dosplácala. Telefonicky im aj oznámila, že spláca exekúcie a nemá peniaze. Ak mala, tak splácala. V septembri 2018, predtým ako jej prišlo predvolanie, do banky posielala peniaze, ale vrátili sa jej späť. Je si vedomá že to treba splatiť, a aj to chce splatiť, ale ak by sa to dalo v splátkach na tých 12 mesiacov. Je zamestnaná, mesačný príjem má cca 580-590 eur netto. Pracuje v Tesco ako špecialista na službách zákazníkom. Zaplatí telefón, poisťku. V domácnosti žije s manželom, ktorý má príjem cca 700 eur netto. Platia 200 eur hypotéku, 100 eur elektrinu, 50 eur voda - štvrťročne, 50 eur mesačne fond opráv, 20 eur internet, 20 eur TV, manžel má cca 100 eur cestovné. Mesačne im zostáva cca 500 eur na stravu. Majú plnoletého syna, ktorého sa snažia podporovať. Ešte má v Prima banke Slovensko úver, mesačná splátka je 70 eur. Tie peniaze vkladá priamo, tak jej to poradili v pobočke. Je schopná mesačne splatiť 100-150 eur. Potvrdila, že vedela o úrokovej sadzbe 19,90%. O 28,0% úročení určite vedela, museli jej to povedať. Nevie, či jej prišla výzva, ale keď ju telefonicky kontaktovali, tak jej to určite povedali. Kontaktovali ju asi rok dozadu, možno predtým, nevie. Výzva na plnenie jej bola doručovaná od Prima banky, bola sa pýtať aj priamo v banke, či by sa to nedalo nejako riešiť. Povedali, že už nie. Aby išla cez vymáhacie oddelenie. Snažila sa riešiť aj úver v druhej banke na refinancovanie tohto úveru, ale keďže mala zablokovaný účet v Prima banke, tak jej v UniCredit povedali, že sa to už nedá. Bola si vedomá toho, že jej banka zmenila úrokovú sadzbu na 28,0%. Súhlasila s tým, čo iné jej zostávalo, keď bola v takej situácii. Nevie, či niečo ohľadom zvýšenia úrokovej sadzby podpisovala. Ak je človek zúfalý, podpíše asi všetko. Banke dôveruje. Keby to bola nebankovka, tak nepodpíše nič.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok banky (žalobcu) na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých jej klientovi (žalovanej) povoleným ako aj nepovoleným prečerpaním finančných prostriedkov klienta na jeho bežnom účte vedenom bankou s príslušným bežným úrokom z takéhoto povoleného/nepovoleného prečerpania, nárok banky na poplatky za vedenie účtu a poplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou, a nárok banky na poplatky za upomienky a za výzvy podľa čl. II. bod 5 a čl. IV. bod 2, Zmluvy o bežnom účte (zmluva č. 1524348002 zo dňa 5.2.2013), čl. III, písm. T VOP Prima banky a.s. v znení účinnom k uzatvoreniu zmluvy, ďalej podľa § 3 ods. 3 ZoOS2007 (zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov), § 52, § 53 ods. 1, § 53d, § 53 ods. 4 písm. v), § 53a a § 54 ods. 1 a ods. 2 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), § 708 ods. 1 a § 710 Ob.z. (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov) a nakoniec podľa § 18 ods. 1 a ods. 2 ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy) a nárok dlžníka na určenie dlhšej ako trojdňovej paričnej lehoty podľa § 232 ods. 3 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) a dospel k záveru, že nároky uplatnené žalobcom v tomto konaní sú dôvodné len čo do žalovanej istiny 450,32 eur (ako nároku žalobcu na uhradenie debetného zostatku na bežnom účte žalovanej evidovaného bankovkou ku dňu 31.10.2014), vypočítaného bežného úroku vo výške 88,67 eur (ako bežného úroku z povoleného prečerpania bežného účtu v dohodnutej úrokovej sadzbe 19,90% ročne, za obdobie od 1.11. 2014 do 31.8.2015), a úroku vo výške 19,90% ročne počítaného zo sumy 450,32 eur od 1.9.2015 do zaplatenia, v ktorej časti žalobe vyhovel, čo však neplatilo pre ostatné nároky žalobcu uplatnené v tomto konaní, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné a v tejto časti žalobu zamietol.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že jedným z najdôležitejších faktorov pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy je, či je zmluva transparentná. Transparentnosť zahŕňa, či je napísaná jasným a zrozumiteľným jazykom, či je systematická, či je napísaná dostatočne veľkým a čitateľným písmom. Transparentnosť však neznamená iba jasnosť a zrozumiteľnosť, zahŕňa v sebe aj určitú povinnosť podnikateľa upozorniť na rôzne zmluvné dojednania. Zásada transparentnosti a poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Zo Zmluvy o bežnom účte nevyplýva, že rôzne poplatky účtované bankou budú vykazované na tomto účte tak, že vznikne nepovolené prečerpanie. Z hľadiska transparentnosti zmluvy mala byť táto skutočnosť osobitne zvýraznená priamo v zmluve.

1.5 Ku dňu 31.10.2014, kedy bola vykonaná posledná kreditná operácia na účte žalovanej, bol debetný zostatok žalovanej na účte vo výške 450,32 eur s tým, že ako vyplýva aj z výpisov do 31.8.2015, pri čerpaní limitu je úroková sadzba 19,90% ročne, nad uvedenú výšku sa k úrokovej sadzbe pripočíta úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Celkovo za obdobie od 1.11.2014 do 31.8.2015 boli úroky zodpovedajúce dojednanej úrokovej sadzbe 19,90% z prečerpania vo výške 88,67 eur. Z výpisu za september 2015 vyplýva, že po zmene limitu povoleného prečerpania od 2.9.2015 na 0 eur došlo k zrejmej zmene úročenia dlžnej sumy, keď úroky predstavovali sumu 14,78 eur.

1.6 Žiadne kreditné operácie na účte žalovanej od 1.11.2014 so zostatkom 450,32 eur do 18.7.2017 t.j. do dňa internej účtovnej závierky účtu so zostatkom 1.361,80 eur neboli vykonané. Žalobcom uplatnená pohľadávka nad sumu 450,32 eur resp. pri zohľadnení zákonného úroku v dojednanej výške odplaty 19,90% do 31.8.2015, spolu vo výške 539,29 eur, pozostáva výlučne z 28% úročenia nepovoleného prečerpania a rôznych druhov poplatkov. Žalobca za obdobie od 1.11.2014 do 18.7.2017, t.j. za obdobie dvoch rokov a deviatich mesiacov na predmetnom účte žalovanej nevykonával žiadne iné finančné operácie, ktoré by bolo možné považovať za službu spotrebiteľovi. K uzatvoreniu účtu prevedením dlhu klienta v rámci internej transakcie banky žalobca pristúpil až dňa 18.7.2017. Žalovaný spotrebiteľ bežný osobný účet počas uvedeného obdobia dva roky a deväť mesiacov nepoužíval.

1.7 Nepovolené prečerpanie je definované vo Všeobecných obchodných podmienkach ako automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Taktiež zo Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti alebo povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Odstúpenie musí byť odôvodnené. Zmluva o bežnom účte zanikne ku dňu doručenia odstúpenia. Odstúpením končí platnosť všetkých súvisiacich bankových produktov a služieb viazucich sa k bežnému účtu. Zároveň sa rušia všetky platobné prostriedky vydané k bežnému účtu. Klient musí tieto platobné prostriedky banke bezodkladne vrátiť. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa považuje aj ak bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej banku nepovolené prečerpanie nevyrovnal.

1.8 Zmluva č. 1524348002 zo dňa 5.2.2013 uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje zmluvné dojednanie o povinnosti žalovanej platiť akékoľvek poplatky, ktoré boli zúčtované na ťarchu jej bežného účtu a ani ich výšku. Ustanovenia o poplatkoch obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach a Sadzobník poplatkov a služieb žalobcu, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalovaná mala reálnu možnosť ovplyvniť, a ako také spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech, ako spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je zvýšenie právnej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je nepochybne spotrebiteľ, a to za účelom vyrovnania takejto faktickej nerovnosti v postavení zmluvných strán. Od spotrebiteľa preto nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve.

1.9 K úrokom pri nepovolenom prečerpaní účtu súd uvádza, že úrok predstavuje odplatu pre veriteľa za poskytnuté peňažné prostriedky, avšak žalobca žalovanej od 1.11.2014, kedy bol počiatočný stav debetného zostatku vo výške 450,32 eur, žiadne ďalšie peňažné prostriedky neposkytol, ani nevykonával príkazy žalovanej na platby, na ktoré by na účte nemala dostatok peňažných prostriedkov. Naopak na ťarchu jej osobného účtu dlhodobo účtoval iba rôzne, prevažne sankčné poplatky. Žalovaná o „dojednanom“ úroku 28% pre prípad nepovoleného prečerpania nevedela, na pojednávaní opakovane tvrdila o viere v banku ako dôveryhodnú inštitúciu, že o tomto úroku určite vedela, aj keď netušila odkiaľ by to mala vedieť. Táto výška úročenia nevyplývala tak zo Zmluvy č. 1524348002 zo dňa 5.2.2013, ako ani zo Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 31.3.2014. Žalobca v špecifikácii žalobného návrhu doručeného súdu dňa 11.10.2018 poukázal na to, že je toho názoru, že spotrebiteľa informoval o sadzbe úroku 28% ročne pre nepovolené prečerpanie Výveskou úrokových sadzieb na svojom webovom sídle a ich sprístupnením na pobočkách banky a preto mal za to, že si tým splnil povinnosť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom poukázal na to, že v prípade porušenia povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. K predmetnému skutkovému tvrdeniu žalobcu súdy opakovane zaujali názor, že v spotrebiteľských vzťahoch a neskôr i sporoch, pri ktorých sa poskytuje zvýšená ochrana slabšej strane, sa web stránka dodávateľa na účely Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej „Smernica“), vo všeobecnosti nepovažuje za iné trvanlivé médium resp. trvalý nosič. Rozsudkom SDEÚ C-42/15 bolo konštatované, že na účely výkladu Smernice, zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. To súčasne nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti Smernice, a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. K tomu v bode 36., 37., 42., 43., tohto rozsudku sa uvádza, že v súlade s vymedzením v článku 3 písm. m) Smernice, „trvalý nosič“ znamená akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý

umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií. Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Nakoľko v súlade s článkom 10 ods. 1 Smernice sa písomne alebo na inom trvalom nosiči musia zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. Pokiaľ vnútroštátne právo stanovilo požiadavku písomnosti spotrebiteľskej zmluvy s vymedzením náležitostí, ktoré majú byť predmetom jej obsahu, je forma písomnosti zachovaná za splnenia podmienok podľa § 40 O.z. t.j. potvrdením podpisov oboch zmluvných strán vo vzťahu k náležitostiam tejto zmluvy uvedených v článku 10 ods. 2 Smernice. Dohoda o úroku z úveru predstavujúca jednu zo základných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, preto musí byť obsahom takejto písomnej zmluvy (obdobne Krajský súd v Košiciach sp. zn. 23Co/43/2018 zo dňa 22.3.2018).

1.10 Existencia uvedenej dohody o úroku 28% pri nepovolenom prečerpaní v konaní preukázaná nebola. Žalobca nepreukázal ani splnenie povinností vyplývajúcich mu zo Smernice a § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko z doložených listín nevyplýva, aby žalovaná akýmkoľvek spôsobom získala alebo mala možnosť získať vedomosť o úrokovej sadzbe 28% ročne. S poukazom na uvedené, súd zhodnotil žalobu za dôvodnú v časti 450,32 eur, ktorá suma predstavovala zostatok na účte žalovanej ku dňu 31.10.2014 spolu s dojednaným úrokom 19,90% ročne z čerpaného limitu za obdobie od 1.11.2014 do 31.8.2015. Súd taktiež priznal žalobcovi zmluvne dojednaný úrok vo výške 19,90% od 1.9.2015 do zaplatenia, keďže tento úrok bol v oboch zmluvách o bežnom osobnom účte a o povolenom prečerpaní účtu riadne dojednaný. Žalobca si zmluvne dojednaný úrok z omeškania neuplatnil, preto súd o ňom nerozhodoval. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

1.11 K poplatkom za výzvy na úhradu, poplatkov za upomienky a poplatkov za vedenie účtu, poplatkov za vedenie účtu postihnutého exekúciou účtovaných žalobcom na ťarchu účtu žalovanej v období od 1.11.2014 do 18.7.2017, súdy svojou rozhodovacou činnosťou ustálili, že tieto nepredstavujú cenu/úhradu za hlavný predmet zmluvy, spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa, nie sú spotrebiteľom individuálne dojednané, nie sú počítané do textu zmluvy o bežnom osobnom účte, nezodpovedajú skutočným nákladom dodávateľa za ich vyhotovenie, spotrebiteľ nemá záujem na ich uhradení, nakoľko za ne nemal poskytnuté protiplnenie dodávateľom a z týchto dôvodov sú neprijateľné a preto absolútne neplatné (obdobne rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/57/2017 a pod). Povinnosťou dodávateľa je v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka zdržať sa používania takej podmienky a tým aj uplatňovania si nárokov z podmienky v súdnom konaní, ktorú súdy vyhlásili za neprijateľnú. Prehlásenie žalovanej v článku IV bod 2 Zmluvy, že sa oboznámila so sadzobníkom poplatkov, súd vyhodnotil ako za nie postačujúce, keď ide o formulárovú štandardnú zmluvu, vopred pripravenú žalobcom ako dodávateľom, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť vopred ovplyvniť. Súd nemal preukázané, že došlo k skutočnému oboznámeniu, informovaniu spotrebiteľa so sadzobníkom poplatkov, keď tento netvorí technicky neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie je žalovaným podpísaný. Preto v tejto časti súd žalobný návrh zamietol.

1.12 Žalovaná požiadala o uloženie povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžný zostatok v splátkach a to z dôvodu jej zárobkových pomerov, s poukazom na jej platobnú disciplínu aj v iných úverových vzťahoch. Súd návrhu žalovanej vyhovel a umožnil jej v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. zaplatiť dlh v pravidelných mesačných splátkach po 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

1.13 O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 2 C.s.p. a vecne nemožnosťou priznania žalovanej náhrady trov konania podľa jej čistého úspechu v spore (23,86%) z dôvodu, že žalovaná si takýto nárok neuplatnila.

2.1 Rozsudok v zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania (výrok II. a III.) napadol riadnym a včasným odvolaním len žalobca, s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením žalobe a priznaním žalobcovi plnej náhrady trov konania, vniac súd prvej inštancie, že tento na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) C.s.p.).

2.2 V dôvodoch odvolania uviedol, že nie je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že za obdobie dvoch rokov na účte žalovanej žalobca nevykonával žiadne operácie, ktoré by bolo možné považovať za službu spotrebiteľovi, že zmluva neobsahuje dojednanie o povinnosti platiť poplatky (ustanovenia o poplatkoch vo VOP a sadzobníku nemožno považovať za individuálne dojednané) a napokon, že od 1.11.2014 žalobca neposkytol žalovanej žiadne ďalšie prostriedky, za ktoré by mu vznikol nárok na dohodnutý úrok.

2.3 Žalobca žalovanému poskytoval službu, a to balík služieb vedenia účtu, zahrňujúci vyhotovenie mesačného výpisu z účtu zaslaného poštou, medzinárodnú platobnú kartu Maestro, bezplatné výbery z bankomatov žalobcu a platby kartou u obchodníkov a neobmedzený počet najpoužívanejších transakcií, za ktorú mu vznikol nárok na poplatok podľa § 38 ods. 5 zákona číslo 492/2009 Z.z. o platobných službách.

2.4 Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že nie je možné vyžadovať poplatky, ktoré neboli individuálne dojednané odvolateľ namieta, že z obsahu rozhodnutia nie je možné sa dozvedieť nič o tom, z akého dôvodu nedojednanie poplatkov individuálne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je odvolaním napádané rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.

2.5 Podľa VOP bod 8.8. z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítavajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky. Pokiaľ žalobca žalovanému poskytol prostriedky aj na úhradu poplatkov, tak ako to bolo v tomto prípade, vznikla žalovanej povinnosť uhradiť úrok aj z prostriedkov poskytnutých na úhradu týchto poplatkov. Žalovaná bola povinná hradiť dohodnutý úrok z celej čerpanej z sumy, ktorú v rámci povoleného prečerpania čerpana a to bez ohľadu na jej použitie.

2.6 Žalobca si nárok na 28% ročný úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje ZoSÚ2010 v § 2 písm. f) a § 18. Zmluvy o účte pre prípad prekročenia nemusia ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ2010, ale v zmysle § 18 ods. 1 tohto zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale aj historické. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená jeho povinnosť zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ2010.

3. Žalovaná odvolací návrh nepodala a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania prípúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5. Predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 1.361,80 eur s 28% ročným úrokom počítaným zo sumy 1.361,80 eur od 19.7.2017 do zaplatenia, titulom nároku žalobcu na vrátenie nepovoleného prečerpania bežného účtu žalovanej s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobe v rozsahu žalovanej istiny 450,32 eur, úroku 88,67 eur a ročného úroku vo výške 19,90% zo sumy 450,32 eur od 1.9.2015 do zaplatenia vyhovel a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti (vo výroku II.) a v

závislom výroku rozhodnutia o trovách konania (výrok III.) s tým, že výrok I. rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovieň zostal odvolaním nenapadnutý a preto ani nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8.1 Pokiaľ námietky smerujú k právnomu posúdeniu veci odvolací súd uvádza:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

8.2 Pokiaľ súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok banky (žalobcu) na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých jej klientovi (žalovanej) povoleným ako aj nepovoleným prečerpaním finančných prostriedkov klienta na jeho bežnom účte vedenom bankou s príslušným bežným úrokom z takéhoto povoleného/nepovoleného prečerpania, nárok banky na poplatky za vedenie účtu a poplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou, a nárok banky na poplatky za upomienky a za výzvy podľa čl. II. bod 5 a čl. IV. bod 2, zmluvy o bežnom účte (zmluva č. 1524348002 zo dňa 5.2.2013), čl. III, písm. T VOP Prima banky a.s. v znení účinnom k uzatvoreniu zmluvy, ďalej podľa § 3 ods. 3 ZoOS2007, § 52, § 53 ods. 1, § 53d, § 53 ods. 4 písm. v), § 53a a § 54 ods. 1 a ods. 2 O.z., § 708 ods. 1 a § 710 Ob.z. a nakoniec podľa § 18 ods. 1 a ods. 2 ZoSÚ2010, zohľadniac pri svojom rozhodovaní vo veci rozhodovacia prax súdov, že poplatky za výzvy na úhradu, poplatky za upomienky a poplatky za vedenie účtu ako aj poplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou nepredstavujú cenu/úhradu za hlavný predmet zmluvy, spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa, nie sú spotrebiteľom individuálne dojednané, nie sú poňaté do textu zmluvy o bežnom osobnom účte, nezodpovedajú skutočným nákladom dodávateľa za ich vyhotovenie, spotrebiteľ nemá záujem na ich uhradení, nakoľko za ne nemal poskytnuté ním potrebné/požadované protiplnenie dodávateľom a z týchto dôvodov sú neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti a že dohoda o úroku z úveru predstavujúca jednu zo základných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy musí byť obsahom písomnej zmluvy (inak veriteľovi nevzniká právo požadovať od dlžníka takto individuálne nedohodnutý úrok z úveru), jeho právne posúdenie veci bolo potrebné považovať za správne. Keďže súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav aplikoval správny právny predpis, ktorý zároveň aj správne interpretoval, námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci nemohla obstať.

8.3 Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že zmluva o účte pre prípad prekročenia (nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov na bežnom účte) nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať aj dohodu o úroku pri nepovolenom prečerpaní a podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ2010 veriteľovi vzniká nárok na úrok z nepovoleného prečerpania za podmienky, že výšku úrokovej sadzby zverejní na výveske úrokových sadzieb na webovom sídle a vo svojich pobočkách. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na úplné a vecne správne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (bod 27.), s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že dohoda o úroku z úveru predstavujúca jednu zo základných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy musí byť uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkom písomne, inak je neplatná. Ust. § 18 ods. 1 a 2 ZoSÚ2010 nezakladá bez ďalšieho (bez dohody s dlžníkom) veriteľovi právo na úrok z povoleného prekročenia (a už vonkoncom nie z nepovoleného prekročenia, ktorého zaplataenia sa domáhal žalobca v prejednávanej veci) vo výške určenej jednostranne veriteľom (bankou), ale ukladá mu tam vymedzenú

informačnú povinnosť voči spotrebiteľovi (čo do jej rozsahu, frekvencie a spôsobu jej poskytnutia veriteľom), aby tento mal možnosť včas reálne posúdiť rozsah svojho aktuálneho záväzku voči veriteľovi. Toto ustanovenie je zamerané na ochranu spotrebiteľa, nie na umožnenie presadenia svojvoľne veriteľa zakladať jednostranne (bez dohody z dlžníkom) záväzky spotrebiteľa voči veriteľovi, ako sa to snaží podsúvať súdu žalobca. V konaní bolo nesporným, že existencia dohody o úroku 28% pri nepovolenom prečerpaní v konaní preukázaná nebola a preto záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti takto uplatneného nároku žalobcu voči žalovanej bol vecne správny.

8.4 Pokiaľ žalobcovi (v zmysle ustálenej súdnej praxe) nevzniklo právo na poplatky za výzvy na úhradu, poplatky za upomienky a poplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou (viď dôvody uvedené v bode 8.2 tohto rozhodnutia), neobstojí ani námietka žalobcu, že žalovanej poskytol prostriedky na úhradu týchto poplatkov a preto žalovanej vznikla povinnosť uhradiť úroky aj z prostriedkov poskytnutých na úhradu týchto poplatkov.

9.1 Pokiaľ ide o námietku o riadnom neodôvodnení rozsudku odvolací súd dodáva:

Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

9.2 Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka žalobkyne, týkajúca sa nedostatku obsahových náležitostí napadnutého rozhodnutia, ako i jeho arbitrárnosti, preto nemohla obstáť, rovnako ako ani argument o porušení práva na spravodlivý proces.

10. Pokiaľ ide o vec samu odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní nepredniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

11. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. a závislom výroku III. ako vecne správne potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

12.1 V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.2 Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

12.3 Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

12.4 Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

13. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).